

ŠIKANA – žádná hra

Ve Velké Británii a v Německu mají divadlo, které hraje pro děti a snaží se v představeních působit proti kriminalitě, proti zlovůli, do níž může mladé, školní publikum postupně dorůstat. Anglické divadlo používá některé postupy černého divadla, německé je možná důraznější přes zobrazování všednodenních skutečností, protože je víceméně policejním kulturním zařízením. Třetí podobné divadlo v Evropě působí v České republice.

Jmenuje se Divadlo pro žáky a spolužáky a jeho hlavní domovskou scénou je sál Muzea Policie ČR. Tady herci pražských divadel a soubor luminiscenčního divadla hrají v pravidelných cyklech (s podporou instituce BESIP, Magistrátu hl. m. Praha a čerstvě i odboru prevence kriminality MV, Společenství proti šikaně a MŠMT) od prosince 1993 hravá představení pro školáky.

Začali Pohádkovým semaforem (vhodným i pro „mateřinky“), přidali Kolo tety Berty (má i verzi ve znakové řeči pro sluchově postižené děti) a ke konci roku 2007 začali nabízet představení Jeden za všechny, všichni za jednoho – aneb Šikana není hra.

Po dlouhodobé snaze přispívat předcházení dopravní nehodovosti přichází jedinečný divadelní tým s cílem působit proti závažnému celospolečenskému

problému – podle řady specializovaných výzkumů se terčem šikany stává zhruba 40 % školní mládeže (a může navazovat, pokud se v tom do značné míry neodráží, na problematiku domácího násilí mezi dospělými).

Tvůrci hry, která mj. burcuje fantazijní svět dětských diváků poetickými prvky z výrazových prostředků „černých divadel“, tvrdí, že vznik jejich zvláštního představení je zatím prvním dějstvím „celé akce“, druhým jednáním bude vliv dramatického tvaru na malé diváky v hledišti. Premiérové publikum reagovalo vcelku sympaticky, živelně – i s trochou předvádění se před přítomnými objektivy a mikrofony novinářů. Na zásadnější hodnocení si musíme pár měsíců počkat...

/ki/

Foto Václav ŠEBEK